

Ésdansa. Festival Internacional de música i dansa de les Preses

Publicat per [Interacció](#) [1] el 13/10/2016 - 10:38 | Última modificació: 16/03/2026 - 15:25

DEBAT 16

[Ésdansa](#) [2]

Pot un municipi de menys de 1.500 habitants acollir un dels festivals de dansa d'arrel tradicional més destacats del panorama actual i continuar creixent des del llunyà 1983? La resposta és sí.

El festival “Ésdansa” és una demostració de com és possible tirar endavant una proposta cultural complexa en un municipi petit. Per aconseguir-ho hi ha una sèrie de factors que afavoreixen que els projectes creixin de forma robusta i continuada. Molt sovint, darrere el projecte hi ha una entitat del tercer sector forta, organitzada i amb les coses clares. Cal, també, que aquesta associació estigui recolzada per les institucions públiques que l'envolten: ajuntaments, consells comarcals, diputacions i administracions més grans. I, finalment, és necessari que el festival, en aquest cas, vagi evolucionant, adaptant-se als canvis socials, tecnològics i culturals.

“Ésdansa” compleix aquests tres factors. La llavor de l'actual festival és el “Festival Internacional de música i dansa de les Preses”, que va néixer l'any 1983 i va celebrar la seva darrera edició l'any 2001, abans de canviar de nom i encarar el segle XXI i els reptes que presentava. Tant el primer festival original com l'actual han estat organitzats per l'associació sense ànim de lucre [Cercle de Cultura Tradicional i Popular Marboleny](#) [3], una de les entitats culturals més antigues de la comarca, i, finalment, tant la programació com el format, els àmbits d'actuació i els objectius han anat evolucionant i creixent amb el pas del temps.

El que va començar com una trobada de dos dies d'aficionats i amants de la dansa folklòrica i tradicional ha anat evolucionant amb el pas dels anys. En una primera etapa el festival va anar fent-se més gran, augmentant el nombre de dies d'activitat. Posteriorment, van elaborar un pla de treball del 2008 al 2011 en què es marcaven dues línies a seguir: arribar a nous públics i aconseguir que el festival no fos només un aparador sinó també un motor de creació artística. Paral·lelament es va signar un conveni de cooperació intermunicipal entre l'Ajuntament d'Olot i l'Ajuntament de Les Preses, i l'Institut de Cultura de la Ciutat d'Olot i el Cercle de Cultura Tradicional i Popular Marboleny de Les Preses per posar en marxa el projecte “Residansa”. L'objectiu del conveni era desenvolupar accions en favor de la dansa, per tal d'atraure creadors i companyies que es volguessin inserir en els dos municipis i la comarca i treballar amb els seus espais i la seva gent. “Residansa” va sumar esforços entre el festival [Sismògraf](#) [4] –de dansa contemporània–, d'Olot, i l'Ésdansa amb la convocatòria conjunta d'ajuts per a la producció de dansa de nova creació.

“Ésdansa” tampoc podia quedar-se enrere en els aspectes tecnològics, i per això el 2009 va desenvolupar noves Centre d'Estudis i Recursos Culturals (CERC). Diputació de Barcelona. Montalegre, 7. Pati Manning. 08001 Barcelona. Tel. 934 022 565

formes de distribució i promoció per arribar a nous públics. Gràcies a un projecte impulsat amb l'Associació per a la Innovació a la Cultura Catalana (AICC), el festival va crear un portal a la xarxa, on grups i associacions registrades poden rebre i intercanviar informació, pujar vídeos, emetre les seves propostes artístiques o transmetre en directe els espectacles de gran format del festival.

Des de l'experiència que atorga treballar en un festival que, des d'un municipi tan petit, [ha aconseguit atreure més de 10.000 assistents](#) [5] en la passada edició, Vila reflexiona sobre la situació de la cultura i l'art en els petits municipis: «M'atreveixo a assegurar que pocs petits municipis tenen una política o estratègia cultural definida i estructurada i, de fet, per mida i capacitat, poso en dubte si els és imprescindible.» Llavors, és la cooperació entre municipis (sense deixar de banda les entitats) el camí per a la sostenibilitat de les polítiques culturals dels petits municipis?; qüestió a la qual Vila afegeix: «Pel que jo conec, a la Garrotxa, Olot concentra el 60% de la població comarcal, i lògicament hi trobem els principals equipaments i estructures culturals, i exerceix sens dubte de principal actor de l'activitat cultural de la comarca.» Però aquestes ciutats capitals, més que ser un actor, crec que podrien ser un nòdul central d'una xarxa cultural estratègica en l'àmbit comarcal, per exemple. En el cas de la Garrotxa, seria una xarxa que sobrepassaria els 34.000 ciutadans d'Olot, si pensem en els 56.000 garrotxins, veient aquesta resta de garrotxins no només com a possibles participants o usuaris de les activitats culturals d'Olot, sinó com a potencials actors culturals. Tal com ja es fa en altres àrees i serveis dins la mateixa comarca, i com es treballa culturalment en altres zones urbanes, crec que seria més eficaç una estratègia conjunta supramunicipal.

Pel que fa als aspectes de gestió i finançament del festival, l'associació centralitza tota l'organització i compta amb una doble estructura: una de professional en l'àmbit de gerència, producció i la gestió, i una altra basada en el voluntariat, amb una borsa de 200 voluntaris ?principalment joves entre 14 i 35 anys? que col·laboren en diferents tasques i amb la qual s'involucra tant als veïns com a d'altres associacions de les Preses.

Com es finança des d'un petit municipi un festival que atreu 10.000 persones? Doncs diversificant les fonts d'ingressos, tocant moltes portes i tenint un projecte consolidat i amb projecció. Actualment, el festival té tres fons d'ingressos: els ingressos derivats de la pròpia activitat (entrades i abonaments als espectacles, marxandatge del festival, bars, inscripcions als tallers i venda de produccions pròpies), els ingressos que tenen origen privat (alguns ?pocs encara? patrocinadors, proveïdors de diferents materials i comerços que col·laboren comprant anticipadament entrades) i, finalment, la tercera i principal font d'ingressos són, evidentment, les ajudes d'institucions públiques, entre les quals destaquen la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de les Preses i la Diputació de Girona.

Com hem pogut veure (i seguirem veient) amb els casos de les residències d'artistes, pertànyer a una xarxa sectorial, ja sigui regional, nacional o internacional és un factor fonamental per créixer ordenadament, aprendre dels projectes anàlegs i crear sinergies positives. "Ésdansa" pertany a "Festivals du Sud", una xarxa de festivals europeus de dansa d'arrel tradicional, on han nascut moltes de les coproduccions d'espectacles internacionals que s'han exhibit al festival.

La porta per arribar a Festivals du Sud van ser els projectes europeus. Fa uns anys, "Ésdansa" va participar en el projecte «La dansa ens uneix» conjuntament amb la població francesa d'Amélie-les-Bains, en el marc dels fons Interreg IIIA del període 2000-2007. L'experiència va ser, en paraules de Vila, «molt positiva, especialment perquè ens va permetre descobrir que hi havia festivals i grups com nosaltres a l'altre costat del Pirineu, i també per poder finançar la construcció de dues infraestructures que han resultat fonamentals per al festival, l'Espai de dansa d'arrel tradicional i el Recinte Ésdansa».

Categories: Debat 2016

Categories: Interacció: debats

Categories: Activitats Interacció

Etiquetes: arts i creació

Etiquetes: desenvolupament territorial

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: cultura popular

Etiquetes: petits municipis

- [6]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2016/esdansa>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <http://www.esdansa.cat/>

[3] <http://www.marboleny.cat/>

[4] <http://www.sismografolot.cat/>

[5] <https://www.youtube.com/watch?v=LyhRCqai9Fc>

[6] <https://interaccio.diba.cat/node/6723>